או שהוציאו מרשות בעלים כולי –

Or he took it out from the owner's domain, etc.

Overview

Our משנה states; מרשות בעלים או הוציאו או הגביהו פטור בעלים ברשות ברשות ברשות מושכו ויוצא ומת ברשות בעלים פטור הגביהו טוב משנה Our חייב הוציאו מרשות בעלים.

בריש אלו נערות (כתובות דף לא,ב ושם) פליגי רב אחא ורבינא -

In the beginning of פרק אלו נערות, there is a dispute between רבינא and רבינא regarding the rule of הוציאו מרשות בעלים ומת חייב -

חד אמר שהוציאו לסמטא¹ אבל לרשות הרבים לא קני -

One said; he is liable only if he took it out to ממטא, however if he took it out to a סמטא, however if he took it out to a אונס, he is not גניבה and therefore not liable at all; the death is considered an אונס -

ודייק מסיפא הוציאו דומיא דהגביהו² דאתי לרשותיה -

And he infers his ruling from the סיפא (which states הגביהו או הוציאו וכו' חייב), that the אהביהו (dragging it out) must be similar to picking it up, just like by הגביהו, he is קונה the item, for it came into his possession, similarly he is קונה, only if he is קונה it, by taking it into his possession in a סימטא -

ואידד³ אמר אפילו הוציאו לרשות הרבים קנה -

And the other one said; even if he dragged it out to a "רה", the thief acquires it, and is $= \pi$ -

רבים - ודייק מרישא דמת ברשות בעלים פטור הא חוץ לרשות חייב אפילו הוציאוהו לרשות הרבים - And he infers it from the רישא, which states that if while he was dragging it, the animal died ברשות בעלים, he is פטור; we can infer from this, however if it died anywhere else outside the רשות of the owner, he is הייב, even if he dragged it out to a דה"ר, he is still

In summation; there is a dispute (between ר"א)⁴ whether a thief (or anyone) is קונה (סדייב) if he dragged the (stolen) item into the ה"ר.

¹ A משיכה is like a (narrow) alleyway. According to this מ"ד (which is מ"ח), making a משיכה in (or into) a משיכה is a valid חנוב א However, making a הניך in (or into) a רה"ר is not a valid משיכה.

² When משיכה is done it is considered as if the מגביה took it into his רשות, therefore by משיכה as well he must take it into his רשות. Bringing it into a (private) סימטא is considered bringing it into the קונה, however, bringing it into the הדור, (an open public place) is not considered as if it came into the קונה.

³ This is הבבה, who maintains that קנין משיכה (just like הגבהה) in all cases, including, גניבה and גניבה

 $^{^4}$ The אמרא הולין צג,ב הולין אין, it is הולין אין, it is אריא אין, it is הולין אין, it is אריא אין, it is אריא אין, it is אין, i

ונראה דההוא⁵ פליג אאביי ורבא דאמרי בהמוכר את הספינה (בבא בתרא דף פד.ב) ב And it appears to תוספות that the גמרא there (in אלו נערות) argues on אביי ורבא who stated in פרק המוכר את הספינה -

משיכה קונה בסמטא אבל לא ברשות הרבים - -

That משיכה is an effective קנין in a סמטא, but not in a - רה"ר

תוספות rejects an anticipated opposing view:⁷

ואין נראה לחלק כלל בין קניית גנב שאין אלא להתחייב באונסין⁸ ולשאר קניות -And it does not appear to be correct to differentiate between the acquisition of a thief, which is only to hold him liable for אונסין, and other קנינים, which are to actually acquire the object. תוספות explains why this distinction is incorrect -

מדדרשינן לעיל (דף סה,א) גבי גנב אין לי אלא ידו גגו חצירו וקרפיפו⁹ מנין -Since previously we have expounded the verse¹⁰ of אם המצא בידו הגניבה, regarding a thief; 'I would only know that the thief is liable (to pay גניבה) if the גניבה was found in his hand; how do we know that he is liable even if it is found on his roof, or in his courtyard, or his קרפף; therefore, the תורה writes המצא תמצא that he is liable in any event -

משמע דלא מחייב אלא במקום שראוי לקנות -

This דרשה indicates that the thief is not liable to pay, only in a place which is fitting to be קונה (but not through משיכה in a - (רה"ר) -

כי היכי¹¹ דדרשינן גיטין (דף עז,א) ונתן¹² בידה

Just as we expound [in] מסכת גיטין to include גיטין to include - גגה וחצרה וקרפיפה

 $^{^{5}}$ This is referring to רבינא (see footnote # 3 & 4).

⁶ This is (seemingly) in complete disagreement with אברה"ר who maintains משיכה is ברה"ר.

⁷ The dispute between ר"א ורבינא is in the case of a thief; meaning at which point do we consider that the thief 'owns' the item he stole. This is relevant in a case where while he was stealing it, an unforeseeable accident happened and the item was destroyed. If the thief already acquired 'ownership', he is liable; otherwise he is not liable for this אונס. The ruling of אביי, however is regarding a 'regular' קנין (when buying something), but not by a thief, so it is possible that the ruling of אביי ורבא does not apply to a thief (and a thief could be קונה through משיכה even in a רה"ר. תוספות rejects this reasoning.

⁸ Perhaps since the acquisition of a thief is not a real acquisition (it does not belong to him, and he is required to return the stolen item [if it is intact]), therefore even a lesser קנין (like משיכה ברה"ר) is also effective to hold him liable for אונסין; as opposed to a real משיכה שלא, when buying or receiving a gift, where משיכה ברה"ו is not effective. תוספות does not agree to this distinction.

⁹ A קרפף is a fenced off area used for storage or other needs.

 $^{^{10}}$ שמות (משפטים) כב,ג.

¹¹ מוספות may be saying that we have two similar גנב; one by a גגם, and the other by a גנט, so just as by a גנ it requires a complete קנין (that the גם belong to her; not just להתחייב באונסין) the same applies to the גבב that in order to be liable it needs to be a complete אוצר מפרשי התלמוד). See אוצר מפרשי התלמוד # 73.

 $^{^{12}}$ כד, א כד, בברים (תצא). The word ונתן teaches that he can place the גע anywhere which is her רשות.

תוספות concludes:

רכה משמע שהם (שם) הספינה [את] מיקר מילתייהו מילתייתי מילתייתי מילתייהו בהמוכר (שם) ונראה דהלכה כאביי ורבא מדמייתי מילתייהו (that אביי ברה"ר is like אביי ורבא is not קונה מוכה מוכר מוכר מוכר ברה"ל, this indicates that their view is the correct one -

ולא שייך כאן 15 לקולא: So, it is not applicable here the ruling that wherever ר"א ורבינא argue the rule is to be lenient like רבינא (meaning that awich is awich is not הלכה is like אביי ורבא that משיכה is not קונה ברה"ר (even by a thief).

Summary

Both by קניני and by other קנינים, there is no קניני גניבה in a רה"ר.

Thinking it over

תוספות writes that here we do not follow רבינא לקולא. רבינא איינה אונה איינה אונה איינה אלולא איינה וול איינה איינה איינה וול איינה איינה איינה וול איינה אי

 $^{^{13}}$ The גמרא ג there initially attempted to interpret the משנה there, in a manner which would imply that קונה is משיכה is משיכה. The גמרא asked how can you say that since ברה"ר both maintain that משיכה is not קונה ברה"ר. This indicates that the פרק which discusses פתמא דגמרא [Additionally that is the פרק which discusses]

¹⁴ That ruling (that we follow רבינא לקולא) is only when he is arguing with ר"א (only); however here he is also arguing with אביי ורבא, so the rule does not apply.

¹⁵ See 'Thinking it over'.

¹⁶ See footnote # 15.

¹⁷ See נחלת משה.